

Ügyiratszám: EBF-AJBH- 236/2021

Védett tulajdonság: fogyatékos

Diszkrimináció területe: szolgáltatás

Diszkrimináció típusa: közvetlen hátrányos megkülönböztetés

Jogsértést megállapító határozat

A segítő kutyát alkalmazó, látássérült és mozgásában is korlátozott kérelmezőt – amikor 2021 nyarán édesanyjával együtt látogatást kívánt tenni egy vadasparkban – a segítő kutyájával nem engedték be a létesítmény területére, annak ellenére, hogy többször is felhívta az alkalmazottak figyelmét a segítő kutyára vonatkozó jogszabályokra.

A hatóság eljárást indított a létesítmény üzemeltetőjével szemben, aki úgy nyilatkozott, hogy nem a kérelmező fogyatékosága képezte akadályát a látogatásnak, a kérelmező bemehetett volna a parkba, a társaság munkatársai ennek érdekében többféle megoldást is kínáltak, a kérelmező azonban nem volt hajlandó a segítő kutyája nélkül bemenni, és a felajánlott alternatív programokat sem fogadta el. A látogatás tehát a kérelmező együttműködésének hiánya miatt hiúsult meg. Hangsúlyozta, hogy a parkban élő állatok egészségének megóvása érdekében, illetve az idegen állatra adott reakciójukból adódó esetleges veszélyre tekintettel, amely a látogatók számára is fenyegetést jelenthet, arra törekedett, hogy a kérelmezőnek úgy biztosítson tartalmat, amely kikapcsolódást, hogy a kutya ne lépjen be a park területére.

Az eljárás alá vont egyebekben vitatta a látogatás alatt a személyi segítő kutya alkalmazásának, jelenlétének szükségességét, valamint további kifogásként hozta fel, hogy a kérelmező nem jelezte előre, hogy segítő kutyával szeretne látogatást tenni náluk. A pénztárnál sem jelezte, hogy kutyával van, azt csak véletlenül vette észre a pénztáros munkatárs, aki a Látogatási Szabályzatnak megfelelően tájékoztatta a kérelmezőt arról, hogy a park területére kutya nem vihető be. Az eljárás alá vont arra is hivatkozott, hogy a kérelmező nem tudta megfelelően igazolni azt, hogy kutyája segítő kutya, emellett a kutya oltási könyvét és a kiképzését igazoló tanúsítványt nem vagy nem megfelelő módon mutatta be, továbbá a kutya nem a jogszabályoknak megfelelő módon viselte a kiképzőszervezet logójával ellátott megkülönböztető jelzést.

A kérelmező vitatta az eljárás alá vont nyilatkozatában foglaltakat.

A hatóság az eljárásban két tárgyalást is tartott, amelyen meghallgatta a feleket és négy tanút, két további tanú pedig írásban tett tanúvallomást. A felek az első tárgyaláson egyezségkötési szándékukat kinyilvánítva, annak kidolgozása és megkötése érdekében az eljárás szünetelését kérték, azonban mivel az nem vezetett eredményre, a hatóság az ügyben érdemi döntést hozott.

A hatóság döntését a vonatkozó jogszabályok, a felek írásban és a tárgyaláson tett nyilatkozatai, a tanúvallomások, és a rendelkezésre álló egyéb iratok alapján hozta meg.

A segítő kutya alkalmazásának feltételeit *a segítő kutya kiképzésének, vizsgáztatásának és alkalmazhatóságának szabályairól szóló 27/2009. (XII. 3.) SZMM rendelet* szabályozza.

A hatóságnak abból kellett kiindulnia, hogy a segítő kutya alkalmazása és a segítő kutyának az egyébként a kutyák elől elzárt területekre történő beengedése olyan – jogszabályban meghatározott – esélykiegyenlítő rendelkezés, amely lehetővé teszi, hogy a fogyatékkal élő személy is azonos önállósággal juthasson hozzá a szolgáltatásokhoz, adott esetben az állatkerti látogatáshoz, mint a fogyatékkal nem élő személyek. A kérelmező az eljárásban mind a védett tulajdonságát, mind a segítő kutya alkalmazásához szükséges jogszabályi követelményeknek való megfelelést igazolta. A kérelmező a jogszabály szerinti értelemben is az őt segítő kutya gazdája, az alkalmazásához szükséges vizsgát letette, a kutya a megfelelő tanúsítvánnyal rendelkezik, személyi segítő kutyaként segíti a kérelmező mindennapjait, nem kérdőjelezhető meg tehát a kérelmező azon jogosultsága, hogy a személyi segítő kutyájával együtt léphessen be mindazon területre, amelyek vonatkozásában a jogszabály erre feljogosítja. Nem a segítő kutyával látogatható létesítmény üzemeltetőjének a feladata a segítő kutya egyedi esetekben történő alkalmazása szükségességének a megítélése. A létesítmény üzemeltetője a segítő kutyát csak akkor távolíthatja el a létesítmény területéről, ha a

segítő kutya a létesítményben tartózkodók testi épségét veszélyeztető magatartást tanúsít, erre utaló körülmény azonban nem merült fel az eset kapcsán, és ilyenre az eljárás alá vont sem hivatkozott.

Megállapítható volt, hogy a kérelmező látogatása idején a társaság honlapján fellelhető Látogatási Szabályzata kifejezetten tiltotta kutya bevitelét a park területére, és nem tartalmazott semmiféle rendelkezést, információt a segítő kutyával érkezőkre vonatkozóan.

Az eljárás alá vont azzal, hogy a jogszabályi előírás ellenére nem tette lehetővé a kérelmező számára, hogy a segítő kutyájával látogassa meg a létesítményt, a kérelmezőt a vele összehasonlítható helyzetben levőkhöz képest kedvezőtlenebb bánásmódban részesítette. Az adott közszolgáltatáshoz való egyenlő esélyű hozzáférést ugyanis abban az esetben biztosította volna, ha a kérelmezőt a jogszabályi rendelkezést betartva a segítő kutyájával együtt beengedi.

Az eljárás alá vont azon hivatkozásait, miszerint a kérelmező nem igazolta megfelelően a kutya jogosultságát, nem mutatta be a szükséges iratokat, illetve hogy a kutya nem megfelelően viselte a megkülönböztető jelzést, a hatóság azért nem tudta kimentésképpen elfogadni, mert a létesítmény tanúként meghallgatott munkatársai nem erősítették meg, hogy a kutya felszerelését, okmányait illetően bármilyen hiányosság, kérdés felvetődött volna a park munkatársai részéről a kérelmező látogatásakor. A tanúvallomások azt támasztották alá, hogy az ügyvezető a belépés akadályaként a vadasparki állatokra leselkedő veszélyre hivatkozott, és nem volt szó arról, hogy a kutya logójával, dokumentumaival kapcsolatban aggály merült volna fel. Az ügyvezető által is elismerten a segítő kutyával érkező látogatók esetében az alternatív programlehetőségek felajánlása volt a park szokásos eljárása.

Nem menti fel az eljárás alá vont társaságot a felelősség alól, hogy a kérelmezőnek több alternatív programot is felajánlott, ugyanis a jogszabály kötelezettséget állapít meg az eljárás alá vont részére arra vonatkozóan, hogy a kérelmezőt segítő kutyájával beengedje a parkba. Az, hogy a kérelmező előzetesen nem jelentette be a segítő kutyával tervezett látogatását, azért sem szolgálhat mentségként, hiszen az eljárás alá vont honlapja semmiféle információt, előírást nem tartalmazott erre vonatkozóan.

A hatóság tehát nem fogadta el az eljárás alá vont kimentését és megállapította, hogy az eljárás vont azáltal, hogy nem engedte be a kérelmezőt a személyi segítő kutyájával együtt a park területére, a kérelmezővel szemben fogyatékoságával összefüggésben hátrányos megkülönböztetést valósított meg.

A jogkövetkezmények megállapítása során a hatóság figyelemmel volt arra, hogy az eljárás alá vont törekedett a kérelmezővel való megegyezésre, illetve hogy már a határozat meghozatalát megelőzően a látogatási szabályzatát módosítva részletesen rendelkezett a segítő kutyával érkező látogatókra vonatkozó eljárási szabályokról, továbbá arra is, hogy az eljárás alá vonttal szemben korábban nem hozott elmarasztaló döntést. Mindezek alapján a hatóság szankcióként az eljárás alá vontnak megtiltotta a jogsértő magatartás jövőbeni tanúsítását, valamint figyelmeztetésben részesítette, további szankció alkalmazását – a fokozatosság elvét is szem előtt tartva – nem tartotta szükségesnek.

A döntéssel szemben egyik fél sem élt jogorvoslattal.

(2021. decemberi határozat)